

"П'ЯТЬ ХВИЛИН"

П'єса в 5 діявах з епілогом.

Дієві особи:

1 червоноармієць

Комсомолка

Безпритульний рожів 9-10.

Селянин - дід делегат

Баба-міщанка

В епілозі: Робітники, китаєць, негр, індує, робітник західа, Європа /жінка/
Всесвітній фашизм.

Місце дії. Вартове помешкання, при колоному залі дома союзів у Москві.

I-а ДВА.

- 1-й червон: /З досадою/ Ну й втаскала нас нещаслива година сьогодні на вар-
ту втрастити. Люди Ілліча пішли ховати, а ти сиди тут як вош.
- 2-й червон: Служба, братухе, хоч і такий випадок, а не можна ж вартового з по-
сту взяти. За це б і він не полякував.
- 1-й: Так то воно так, а всеж такий день Сам знаєш який день
- 2-й: Во ж братухе ми тут з ним Службу несем ... Це для нього
найкраще привітання.
- 1-й: Почитай Седотич хоч газетку що там про нього пишуть.
- 2-й: Та вже ж три рази наскрозь прочитали. Що ж давай в четвертий
раз нашкодити.
- 1-й: Ну ...
- 2-й: /Голосно/ "Коли ж не повідомівши його, підвищили йому платню
він викликав мене і різко вимогав пояснити на який підставі
це зроблено" ...
- 1-й: Здорово. Дав наганяй значить. /Виходить так/
- 2-й: Виходить так. /Читає тихо./
- 1-й: Ну во ж там, читай далі.
- 2-й: "... Завжди в кімнаті Ілліча до пізньої ночі світилось. Він не
спав - працював, працював, працював... Кімната де мешкав Ілліч
була прохідна і дуже не затихна.
- 1-й: Так то. Відно жив.
- 2-й: Так. Вина та горілки не пив. Вчора читали, навіть зайвого прости-
радла в хаті не було. Собі нічого"

ДВА II-а

- /Заходить зміна вартових/
- 3-й: Ну й мороз. Градусів 30 з гаком.
- 4-й: Просто смерть.
- 1-й: Курінь ще з ранку вишлов. /Чути жалібний марш/
- 3-й: Намеренється наша брашна.
- 2-й: Ну так що ж це намеренється. Е про що журиться. День то який,
день то який ... /урочисто/ Проводиря ховаємо, а він бач морозу
злякався тендитний! ...

Австралійський
Музей
№ 565

- 3-й: Та ні, я не для того... Ось валенки диряві Ледве достояв світ
- 1-й: В котрій годині ховать будуть
- 4-й: В наказі оголошено у четвертій...
- 2-й: Вже значить швидко ... /За сценою жалібний марш/
- 3-й: Ось народ так і повалив. /На екрані народ, китайські тені/
- 4-й: Гляди полки без кінця тягнуться.
- 1-й: Сьогодні вони так тягнуться по всій СРСР.
- 2-й: Ех Ілліч, Ілліч це твій останній парад.
- 4-й: Але що це за армія. Чи бачив світ таку.
- 1-й: Глянь. Он дід на костилях, ледве ноги перетягає. /Екран/
- 2-й: Ось червоноармієць на дерев'ящі. Іди брат поклонись і за нас Іллічу
- Екран з червоноарміємцем.
- 3-й: Куховарка заплакана. Хлопчик з закованими ручинятами. Селянин в дирявому кокусі. Робітник. Службовець. Мастеровий. Червоноармієць.
- Всі ці особи на екрані.
- 1-й: З цією армією він перемогав.
- 2-й: З цією армією він переміг. Ех Ілліч, Ілліч до тебе ідуть на останній парад /Стук. Дітячий голос./
- Голос: Пустіть погрітись.

АВА ІІІ.

- Безпритульний: Товарищ дяденька дозвольте погрітись. /Віжить до грубки, грійть/
- 2-й: Ах ти шминдрик, те ж Ілліча ховати. І носить вас в такий холод. І пельто на тобі -видко по спеціальному заморзженню. Так щільно на тобі лежить.
- Безприт: А ще солдатом зवेशься. Чого смієшся над безпритульним. Не солдат ти після цього, а салдафон... Як би дідуно Ілліч почув, так тебе б не похвалив.
- 1-й: Молодець хлопче. Тай його шкир його несознательного.
- Безприт: Ну чого вишкірив зуби. Он кажуть: як дідуно Ілліч помірав, так наказав що б на найбільшому плаці збудували пронайбільший будинок і кожний хлопчик, як я наприклад, ноує або в бочці, або під ворітьми, кожен в цей будинок, як війшов, так зараз його одягли, і взули, і нагудували. А коли вчитись хоче, так і це можно. От бачиш, наш дідуно Ілліч і поміраючи нас не забув. А я в цій будинок безпременно за за всяку ціну піду ... Все науку наскрозь пройду і тоді над тобою салдафон сміятись буду.
- 3-й: Вірно, хлопче, вірно. Не про кого Ілліч не забував. Про всіх памятав. /До червоноармієців/ Братва мабудь в кого небудь хліб, або яка шамовака е вивертай кишені. Сип сюди. Напевне наш хлопяк голодний. В животі вітер свіще. /Всі дають, що мають/
- Безприт: Дякую товариші дяденьки. /Другому. А ти на далі не лайся/
- 2-й: А ти в"ідливий. Ну брат вибач. Це ж я пожартував.
- Безприт: То ж бо то. Ну я подавсь. Поки що проштовхавсь... Народу там сила ...
- Всі: Іди, іди серце . Тільки гляди руки ховай, та більш в прискок, прискок, щоб не замерз, та не забудь від нас Іллічу поклонитись...
- Безприт: Ні, ні це вже не забуду. Вклонюсь...
- 1-й: А Ілліч то кажуть крепко любив дітей...

АВА ІУ.

/ Жіночий голос: Дозвольте зайти./

2-й: Жінка якась.

4-й: Нехай заїде.

1-й: Зайдіть.

Комсомолк: Товариші дозвольте погрітись.

3-й: Сідайте он туди до грубки, погрійтесь.

Комс: Здається пальці трохи одморозила. Бєсь час прапор несла.

4-й: А ну покажіть. Б трохи. Давайте но я одітру....

Комс: Да ви товаришу не турбуйтеся. Я зараз побіжу свою організацію доганять /4-й дуже тре руку комсомолки/ Ой та ви мені руку одірвете.

2-й: Та ти брат справді того, легше ... не вітовку чистиш .

4-й: Нічого, нічого знову рука прапор понесе.

1-й: Ви б товаришу кружку гарячого випили б. Легше іти буде.

Комс: Дякую товариш. Ви не турбуйтеся. Мені вже треба бігти.

3-й: Та що тут турбуватись. Ось випийте, ну а потім своїх догоните.

4-й: Ми стояли на варті, бачили, тихо ідуть. Поспієте, догоните.

Комс: Ну добре товариші тільки швидко /хопливо п"е. Голоси: "дозвольте товариші погрітись, пустіть голубята до огня!./

1-й: /Не рішуче/ Не порядок це. Та вже нічого робити. День такий. Нехай ідуть.

3-й: Заходьте громадяне.

АВА У.

Баба: Зіроньки-голубята дозвольте душу обогріти, зовсім задубіла.

2-й: Грійся, грійся бабуня.

Селянин: Задубіли, зовсім задубіли. /Показує на ноги/ В перший раз одягнув дають себе чоботи знати. А вони в мене не обичні.

3-й: Та що в них особливого.

Селянин: Ленінські вони.

Комс: Як то Ленінські.

4-й: Мелеш ти щось папаша.

2-й: А ну, ну покажи...

1-й: Та як вони до тебе втрапили.

3-й: Та звіткіль ти сам то.

Селянин: З далеку н. З полісся. Та ми з Іллічом подібно щось, як знайоми. Випадок такий трапився.

3-й: Та ти папаша сідай.

Всі: Сідай, сідай.

4-й: Та як слід все викладуй...

Селянин: Не можна товариші: поспішаю дуже, мушу бачити на плаці сьогодні бути. Делегатом. З Володимиром Іллічом товаришем дорогим Леніним попрощаєся.

1-й: Ось воно що. Ну добре. Поки загірєшься розкажи. Тут тобі попутчик комсомолка. Вона тебе швидко доставить куди треба.

Комі: Звичайно дідуно, доженемо наших, з ними разом пройдем. Я їм поясню. А ви нам розкажіть, як ви з Іллічом познайомились.

Селянин: Ну добре, це я швидко. Покійнику дорогому виходжу я значить знайомий. Років три назад приїхав я сюди до Москви на шот обществененого майна. Ріжно мені показували. Одні кажуть: піди в Висинна, а потім к Наркомпроду, а після к Наркомзему, так шляючись збив я бальонки і лапти, що на запас взяв. Так ось став я значиться додатково до млинового діла чобіт просити: босіком в мороз не находишься. Ну й знова значиться мені "направленіє" дають. Іди кажуть в Соцобес а з Соцового бесу в Главную Кожу, а кожа і каже нас ця справа не торкається ідіть знову в Соцобес, чи чорт його знає яке там друге слово. Але ж я вам скажу по цим словам ходити без харців так і сам такі погані слова говорить почнеш. Так на шастя попався парнишка робітник з нашого села і каже: повзи діду до нас на мітінгу у нас там сам товариш Ленін буде. Ти до нього. Він брат в доску свій. Розбере. Пішов я на цей завод. Дочекався значить я, як він Ленін виходив з зібрання. Підшов до нього, полав як слід всі папери тай кажу: "З"явить вашу ласку до нашої селянської нації і потреби". Подививсь він на все чисто, подумав, та й каже "ваше дело правильное" все що треба буде зробленю" а про чоботи як я сказав, то засміявся і написав ось поглиньте самі, на шії ношу.

З-й: А ну, ну дай прочитати / читаєт/ " Управління Головних Складів ВСНХ Показчику цього негайно влаштувати пару чобіт . Володимир Ленін."

2-й: Бач но як старому піддуло.

Селянин: /Плачучи/ А тепер ось нема Ілліча з нами. Що то буде. Бувало гзет з його промоваи чекаем як свята. Особливо молодь. А тепер через пів години Ілліча рідного на завжди понесуть в домовину.

Коме: /На авансцену/ Сьогодні в чотирі години у всьому світі робочий люд загре на 5 хвилин, единої думки про нього. Його імення буде на устах бідного виспареного індуса, нещасного китаїця, під "аремного негра з плантації. Від бігуна до бігуна пройде радіо гудковий стогін "проводиря поклали в домовину".

Баба: Як жити без рідного Ілліча / урочисто/ Упокой господи душу раба твого Володимира, ніспошли йому царство небесне.

Коме: Йому бабуня цього не треба. Ілліч помер, а Ленін жив.

Солдати і Комсомолка: Ми докінчимо його діло.

Коме: Ну діду ходім. Годі сумувати. Тепер нам бодрість і сили потрібні, як ніколи.

Селянин: Ходім рідна, ходім доно. Бувайте здорови. /Уходят/

З-й: Дивись все з "опинилось. Народ, машини, все. /Екран/

2-й: Встать струнко. Слухай до варті. /Слишно губки/

4-й: Це пять хвилин. /На екрані льозунги/

1-й льозунг: Встаньте товариші ховають Ілліча.

2-й льозунг: Ілліч помер - Ленінізм живий.

3-й льозунг: Ілліч помер, а Ленін живий в міліонах сердець пролетарів всього світу.

Е п і л ь о г

Праворуч авансцени. На колінах з загальним ярмом на шії індус, китаець, негр. Напружено прислухаються до гудків. Над ними плантатор з палицею. Руки робітників протягнуті до екрану на котром мавзолей Леніна і льозунг і могила Леніна колибель свободи всього человечества". З ліва на авансцені західний робітник розпластаний по землі. Руки протягнуті теж до екрану. Европа і фашізм. Ноги на грудях робітника західа. П'ють вино. За сценою хор декламація. Ілюстріруема пантомимними рухами пригнечених робітників.

Австральний Музей № 565